

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

FAMILIEVANDERSLIKKE.NL

VIJFDE JAARGANG

NUMMER 61, DECEMBER 2011

Geliefde familie,

Onderstaand een foto die genomen is ten tijde dat **Opa en Oma van der Slikke-Don** twaalf en een half jaar getrouwd waren. En zoals jullie weten zijn zij op 2 juni 1934 getrouwd, dus moet deze foto omstreeks 2 december 1946 genomen zijn. Deze foto is dus inmiddels 55 jaar oud. **Opa en Oma** waren toen beide **32** jaar oud en hadden toen acht kinderen. Daarna zijn er nog zes geboren zodat het aantal kinderen op 14 bracht.

Op de foto zijn van links naar rechts
Rinus, Hanna, Nel, Kees, Maarten, Jaap, Johan en Lydia

Als je zo deze foto ziet, dan denk je wel eens: Waar is de tijd gebleven. Bijna is er weer een jaar verstreken. Ieder heeft weer zo zijn eigen geschiedenis. Het is een jaar geweest met veel wederwaardigheden. Bij de één blijdschap en bij de ander een intens verdriet. Vele roepstemmen zijn weer uitgegaan dat wij hier geen blijvende stad hebben. Wat heeft het ons gebracht. Iedere maand hebben wij dit jaar een stukje van **Oma's levensbeschrijving 1973** in de Slikkertjes-Nieuwsbrief mogen opnemen. Daarin hebben jullie kunnen lezen dat **Oma** niet kon sterven zoals ze geboren was. Nu die nood wensen wij jullie van harte toe in het jaar 2012.

Allen gezegende kerstdagen toegewenst en een voorspoedig 2012

REDACTIE:
M.M. VAN DER SLIKKE

EMAIL:
MMVDSLIIKKE@KLIKSAFE.NL

SITEBEHEER:
LYDIA DEN TOOM -
VAN KRIMPEN

EMAIL:
TOOM@SOLCON.NL

ZIEKENHOEKJE

Van (tante) **Hanna (06-00-00)** kregen wij de volgende mail.

Foto van de kleine familiedag 2011

Geliefde familie,

Iedereen kent haast wel mijn vriendin (tante) Pie. Zij komt bijna dagelijks bij mij, en omdat zij slecht ter been is breng ik haar altijd thuis.

Zo ook jl. zondag 20 november. Wij waren naar de kerk geweest, bij mij koffie gedronken en ik bracht haar thuis, aan de ene kant de wandelstok, aan de andere kant mijn arm! Zij was veilig thuis en ik loop een paar 100 meter terug!

Het was mistig en er lag veel blad op de weg.

Maar ik liep nogal dapper en schopte een steentje weg, waardoor ik struikelde en probeerde mezelf tegen te houden. Maar waarschijnlijk maakte ik vanwege de natte bladeren zo'n lelijke schuiver zodat ik languit voorover viel. O wat een vreselijke pijn, ik voelde gelijk dat er wat gebroken was en kon niet overeind komen. Maar omdat niemand het zag en ook niemand aankwam moest ik dus met veel moeite overeind krabbelen. Naar links gedraaid en met mijn hand omhoog gedrukt en zo naar huis gestrompeld.

Thuis gekomen heb ik mijn zoon Johan gebeld. Die was zo bij mij en hij zag direct dat het niet goed was, want ik dreigde van de pijn onwel te worden. Dus gingen wij gelijk naar het ziekenhuis waar wij voorrang kregen. Op de foto's bleek dat ik mijn schouder gebroken had, en het was een lelijke breuk!

Gelukkig mocht ik weer naar huis, maar o, hoe moest het nu verder. Ik kon helemaal niets meer en dan daarbij zoveel pijn. Vanzelf wilden de kinderen allemaal helpen en een schema maken voor de hulp bij aankleden en dergelijke. Maar wij weten dat dit voor de kinderen die een gezin hebben een grote opgave is.

Maar gelukkig hebben wij een Lydia in de familie die evenals Martha graag dient daar waar het nodig is! Zij bood zich spontaan aan toen zij van mijn schouderbreuk hoorde. Dat is toch wel bijzonder, daar zij toch ook niet meer zo jong. Inmiddels heeft zij bij mij haar 72ste verjaardag gevierd en zijn wij haast 3 weken verder en zij is nog steeds bij mij. Wij hebben het reuze gezellig, zij denkt er zelfs over om haar appartement te verkopen om voorgoed bij mij in te trekken, maar bij nader inzien zien wij er toch vanaf! (grapje hoor).

Maar jullie zullen wel begrijpen dat dit de beste oplossing is die je maar wensen kan in mijn omstandigheden. Want ik heb nu niet alleen hulp maar ook een particuliere chauffeuse!

Afgelopen maandag (5 december red.) zijn wij naar het ziekenhuis geweest en zijn er foto's gemaakt. De dokter zei dat de breuk mooi was geheeld en dat ik met therapie moet beginnen. Over 6 weken zou het dan goed vast zitten!

O wat was ik blij, want al word ik buitengewoon goed geholpen, ik help liever mezelf dan afhankelijk te zijn van een ander. Want dat valt niet mee hoewel ik mijn zus Lydia zeer dankbaar ben voor al haar hulp. In mijn hart heb ik echt de Heere gedankt, dat het tot hertoe alles zo voorspoedig mag gaan!

Maar nu even wat anders. In diezelfde week van mijn val, zag de man van Pie (die ik dus thuis heb gebracht) de andere dag heel erg geel uit. Dus ging hij naar de dokter. Die constateerde alvleesklierkanker. Heel triest, hij kan de tijding dat hij niet meer lang zal leven! Omdat hij gek op voetbal en sport is en zijn vrouw Pie niet, komt Pie bijna iedere avond bij mij. Zo hebben wij samen nog wat gezelligheid. Wij luisteren graag naar een preek, maar jullie zullen wel begrijpen dat zij nu vanzelf bij haar man blijft.

Lieve groeten
Hanna

Geliefde zus **Hanna**,

Wat een zegen dat het tot hertoe mag meevallen. Wij wensen je verder veel sterkte. Wellicht zijn er onder ons die **(tante) Hanna** een kaartje willen sturen. Voor dezen volgt hier haar adres.

(tante) Hanna van der Slikke;
Paulusweg 86;
3341 CZ HENDRIK IDO AMBACHT.

Je kunt ook bellen: **078-681 5625**

Mail je liever: jevanderslikke@filtnet.nl

Dan nu een klein berichtje van **(oom) Johan en (tante) Clazien (05-00-00)**. De laatste tijd kregen wij veel vragen aangaande **(tante) Clazien**. Onderstaand mailtje geeft enige duidelijkheid.

Geliefde familie,

Inderdaad maakt Clazien zich enige zorgen omtrent haar longen. Ze is nogal kortademig, heeft weinig "lucht". Een oorzaak kan zijn dat er een heleboel vlekken op haar longen zitten. Volgens de longarts zijn dit nieuwe afwijkingen en geen oude tuberculose resten. Er wordt nu een nieuwe scan gemaakt en vergeleken met een oude. Het kan ook een omgekeerde afstoting zijn. Hoe het zij, de longarts wil verder onderzoeken en houdt alle opties open. De haematoloog is er minder ongerust over zodat we nu zelfs 2 maanden weg mogen blijven. We weten het nog niet, de tijd zal het leren. Ook Clazien maakt zich niet heel erg ongerust, maar lastig is wel dat ze zo weinig energie heeft. Een trap oplopen doet haar al hijgen.

Verder gaat alles hier goed.

Groeten,

Johan en Clazien

Mogelijk zijn er die **(tante) Clazien** een kaartje willen sturen. Voor hen volgt hier het adres.

(Tante) Clazien van der Slikke– de Niet;
Rokkeveenseweg 145;
2718 EM ZOETERMEER.

Bellen kan ook: **079-361 9228**

Of mailen: jmvanderslikke@klikSAFE.nl

GEBOORTE

In de afgelopen periode zijn twee gezinnen verblijd met de geboorte van een baby. Dit hebben jullie allemaal kunnen lezen op de *familievanderslikke.nl* site. Dus voor degene die deze site in de afgelopen weken hebben bezocht is dit geen nieuws.

Zo is op 25 november des morgens om 04.44 uur na een snelle en voorspoedige bevalling **Hans en Nathalie den Besten Bos (03-03-03)** verblijd met de geboorte van een zoon. **Arie Levi (03-03-02)** die bij de geboorte bijna 6 pond woog, is vernoemd naar zijn opa en zijn roepnaam is **Levi**.

Wat betreft de betekenissen van zijn namen:

Arie betekent afkomstig uit Adria (Italië) of ook wel dofzwart/donker,

Levi betekent aanhankelijkheid en verbondenheid

Door deze feliciteren wij **Hans en Nathalie maar natuurlijk ook Job** met de geboorte van hun zoontje en broertje. Wij wensen jullie met elkaar vele gezonde, maar bovenal gezegende jaren.

Dan maken wij tegelijk van deze gelegenheid gebruik om hun nieuwe adres te melden.

Familie. J.C. den Besten
Frederik van Eedenplaats 217
2902 VE Capelle aan den IJssel

Dan volgt nu het geboortekaartje van **Levi den Besten**

Ook bij **Marco en Lenette van der Slikke-Seip (07-04-00)** is een zoon geboren, **Job**. **Job (07-04-04)** is eveneens geboren op 25 november en wel 's middag om 13.47 uur. **Job** is in het Albert Sweitzerziekenhuis te Dordrecht geboren. Hij woog 6 pond en was 50 cm lang. De moeder mocht 's avonds weer naar huis. Moeder en kind maken het goed. **Jobs** naam heeft meerdere betekenissen zoals de vervolgte, het roepen van wee en ik zal roepen.

Geboortekaartje van Job van der Slikke

Ps. Op de *familievanderslikke.nl* site staan van **Job** een paar mooie foto's. Dus.....

Ook **Marco en Lenette met hun kinderen** feliciteren wij door deze van harte met de geboorte van **Job**. Ook jullie wensen wij van harte nog vele gezonde maar bovenal gezegende jaren.

Lenette heeft een moeilijke zwangerschap gehad doordat zij bijna niet meer kon lopen. Met recht was dus de bevalling een verlossing. Gelukkig gaat het nu beter en kan ze al aardig mee.

Wij hebben één nieuwe melding ontvangen waar een baby wordt verwacht en wel van **William en Mariënne Stam- van Oosten (11-09-00)**. Zij stuurden ons de volgende mail.

Beste oom Maarten en tante Sophia,

We willen u graag meedelen dat we in blijde verwachting zijn van ons tweede schipperskindje. Als alles goed mag gaan, verwachten we het rond D.V. 11 april 2012

Hartelijke groet,
William, Mariënne en Sarah-Lynn Stam - van Oosten

William en Mariënne, van harte gefeliciteerd met dit mooie bericht. Jullie gaan weer een drukke tijd tegemoet, maar dat zal geen probleem zijn. Wij wensen jullie van harte toe dat alles goed mag verlopen en wij zien tegen die tijd het geboortekaartje graag tegemoet.

Het overzicht is dus nu als volgt.

Mario en Naomi Klomp- van Krimpen (03-14-00) medio januari 2012.
William en Mariënne Stam- van Oosten (11-09-00) medio april 2012

ZILVEREN JUBILEUM

In de wandelgangen gehoord en op de familiesite gecontroleerd blijkt dat op D.V. op zondag 8 januari 2012 **vijfentwintig jaar getrouwd** zijn:

Marinus van Krimpen (03-02-00)
&
Gerda van Krimpen – van den Berg

Marinus en Gerda met hun kinderen

Dit is een felicitatie waard. Wij geven dan ook door deze jullie de gelegenheid om hen daarmee te feliciteren. Dit kan door middel van een kaartje, een e-mail, een e-card of zo je wilt, door ze even te bellen.

Hun adres is:

**Aan het bruidspaar
Marinus en Gerda
van Krimpen- van den Berg;
Gerard Doulaan 9;
3931 LG WOUDEBERG**

Tel. **033- 286 5256**

e-mail *krimp001@tele2.nl*

BIJDRAGE VAN

Dan volgt nu een bijdrage van **Alfred van der Slikke (07-02-00)**. Ja, en als oudste zoon van de redactie doet je dan je uiterste best om iets moois op papier te zetten. Nu wij moeten zeggen het is goed gelukt. **Alfred** bedankt voor je mooie bijdrage.

Beste familie,

De hoofdredacteur van dit succesvolle maandblad heeft mij gevraagd of ik een stukje voor de lezers, u dus, wilde schrijven. U begrijpt dat dit wel erg ruw op m'n dak kwam en dat ik even bedenktijd nodig had. 't Is ook niet niks om hiervoor gevraagd te worden, maar na lang wikken en wegen ben ik toch maar accoord gegaan, de stoute schoenen aangetrokken en in de pen geklommen.

Maar ja, wat moet je dan schrijven? Wat kan u interesseren? Waarmee kan ik uw aandacht blijven trekken zodat uw gedachten niet afdwalen en u al snel zult afhaken?

Is het mijn levensloop? Zal ik u kunnen boeien met mijn levensbeschrijving? Hoe ik in Vlaardingen geboren ben en na ca. 8 jaren met m'n ouders natuurlijk, verhuisde naar Capelle aan den IJssel en daar tot m'n trouwen heb gewoond?

Of zou de beschrijving van mijn "carrière" u dwingen te blijven lezen? Dat zal toch zeker niet? Wat zal uw aandacht snel verslappen als ik eindeloos zal schrijven over mijn periode op de basisschool, het voortgezet onderwijs of het beroepsonderwijs. Wat zegt het u de opleiding voor chemisch analist? U zult direct doorbladeren naar het volgende veel interessantere

artikel. En dan mijn werk? Hoofdlaboratorium op een laboratorium van een chemische fabriek. Nee, dat zegt u niks. U kunt het zich niet eens voorstellen. Nee hoor, het zal echt ergens anders over moeten gaan.

Zou de beschrijving van onze woonplaats Klaaswaal u kunnen laten blijven lezen? Ja zeker, daar ben ik van overtuigd. Maar nee, daar zal ik toch niet over schrijven. Wat zou het jammer zijn, als u slechts alleen zou lezen van het mooie Klaaswaal en van de mooie, ruime en groene Hoeksche Waard. Nee, dat moet u niet lezen maar beleven. Ik nodig u dan ook uit: Kom en beleef de Hoeksche Waard. Geniet van de rust, geniet van de natuur en geniet bij ons van de koffie. Voor een warm onthaal, kom naar Klaaswaal!

Dan kan ik natuurlijk uitgebreid schrijven over mijn lieve vrouw Joanneke Seip waar ik nu toch al ruim 15 jaar(!) mee getrouwd ben. Maar zou ik daar wel aan beginnen? Is dat wel verstandig? Zou dat niet uitdraaien op een serie vuistdikke romans? Men zal ze ongetwijfeld allemaal in een adem uitlezen, maar ik begrijp wel dat dit zeker niet de bedoeling van de hoofdredacteur kan zijn geweest.

Dan onze 3 kinderen. Ook zij kunnen veel schrijfstof leveren.

Neem nu onze 13-jarige Mark. Dagelijks gaat hij met veel plezier naar school; de Guido de Bres in Rotterdam. Maar ongetwijfeld weet u al veel van Mark. Vele artikelen zijn er immers al over hem geschreven en verschenen onder andere in het Algemeen Dagblad en het Kompas. Het gevaar is dus niet denkbeeldig dat ik u bekende informatie voorschotel en u dus afhaakt.

Nee, dan kan ik u beter schrijven over Hanna, onze enige dochter. Maar ja, Hanna 11 jaar, kan zelf ook schrijven, zou het niet leuker zijn als zij zelf een mooi artikel opstelde voor de nieuwsbrief? Wellicht vraagt de hoofdredacteur ook haar eens en dan zou ik al haar kruis al verschoten hebben. Voor een artikel over Hanna moet u dus nog even geduld hebben.

En dan Thijs, onze 6-jarige jongste zoon, ook over hem is al een boek te schrijven. Maar dat doe ik niet, hem neem ik nog in bescherming, te jong! Laat hem nog maar even lekker klein zijn. Lezen leert hij al, maar het volledig en vlot lezen lukt nog niet, dan moeten we ook nog maar niet over hem schrijven.

Een serieus stukje dan, zou dat wat kunnen zijn, we zijn immers slechts voorbijgangers? Het is ons allen toch gezet eenmaal te sterven en daarna het oordeel? Dan zal het toch zijn, en als de boom naar het zuiden, of als hij naar het noorden valt, in de plaats, waar de boom valt, daar zal hij wezen! Zal mijn bijdrage daarin dan wat toevoegen aan de nieuwsbrief. Nee, ik meen van niet. Beter is het u te verwijzen naar de stukjes levensbeschrijving van onze onvergetelijke opa en oma Van der Slikke die maandelijks in de nieuwsbrief worden opgenomen. Beter is het u te vragen dit aandachtig te lezen en u op te roepen ook dagelijks die God te zoeken welke ook onze grootouders getrokken heeft en te gedenken aan hetgeen Hij heeft verricht. Leest u daarom maar met aandacht deze serie.

Al met al valt het niet mee om iets te schrijven. Ik zal u moeten teleurstellen. U zult de volgende nieuwsbrief moeten afwachten. Wellicht zal er dan een leuk artikel verschijnen van een neef of nicht. Het spijt me zeer maar ik hoop dat ik u "mijn in gebreke blijve" voldoende heb gemotiveerd.

Een hartelijke groet,
Alfred van der Slikke
Klaaswaal

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Dan komt nu de zevende bijdrage van (oom) Johan (05-00-00).

Geliefde familie

De Binnensingel tijd is een tijd geweest van na de oorlog. Dat is mijn schooltijd geweest van de Schaarschool in de Wilhelminastraat. Een tijd waarin je vrij gemakkelijk leerde. Ik zing in de kerk nu nog psalmen die ik in die tijd geleerd heb en soms jaren niet meer gezongen heb, terwijl ik nu op de zang "psalmen, gezongen en geestelijke liedekens" zing die ik na een paar weken al weer kwijt ben.

Van der Schaarschool Vlaardingen (1950)

Ma Slik heeft in haar jeugd veel liederen geleerd en op winteravonden wilde ze nog wel eens uit haar jeugd vertellen. Dan zong ze liedjes uit haar jeugd. Verbazingwekkend hoeveel versjes ze kende. Omdat je in je jeugd gemakkelijk leerde heb ik een aantal van die versjes onthouden, want als zij die liedjes een paar keer voorgezongen had kende je ze ook. (In de volgende drie afleveringen van "Jeugdherinneringen" zal ik u vermoeden met een drietal liederen die ik ook uit mijn hoofd ken).

Ma hield wel van zingen maar door de “moeilijkheden des levens” kwam er van zingen niet zoveel. Maar ze was wel muzikaal. Bij iedereen bekend is het verhaal dat ze vroeger thuis niet in aanmerking kwam om piano te spelen. Er stonden al 2 piano’s in de huiskamer. Eén van oom Kees en één van tante Annie. Ze stonden midden in de kamer met hun ruggen tegen elkaar. Beiden hadden dus hun eigen piano en wee je gebeente als je op de piano van de ander speelde. Ja, een derde piano kon er niet meer bij.

Het eerste wat ik ook kan zingen luidt zo:

Ied’re avond trok bij buurman een kwajongen aan de bel.
Buurman werd er o zo boos om en hij dacht: Ik krijg je wel.
Dikwijls ging hij op de loer staan en eind’lijk wist hij wie het deed
Toen dacht buurman bij zichzelf, morgen heb ik de deugniet beet.

Toen de jongen de andere avond weer de bel te pakken had.
Gooide buurman uit het venster knaapje lief met water nat.
Druipend van het koude water is hij op de loop gegaan,
en hij heeft het na die avond aan dat huis nooit meer gedaan.

De Binnensingel tijd is zoals gezegd een tijd geweest waar ik mijn jeugd heb doorgebracht. Een tijd waar sommige zomers heet en sommige winters koud konden zijn. En koud kon het in het huis zijn. Aan de achterkant een overhangend balkon. Aan de voorkant de hoge Amerikaanse populieren. En zo was het altijd koel in huis.

’s Winters stond als eerste altijd Pa Slik op en “schudde” dan de kachel op. In zijn ondergoed kwam pa uit bed en als je zelf ook vroeg uit bed was, dan bracht je samen de haard weer op gang. Dat wil zeggen dat Pa de schuif onderin de haard flink heen en weer schudde en dan mocht ik de schuif aan de zijkant uittrekken. Dan kwam er weer veel zuurstof in de kachel en ging die weer loeien. Dan was het na een kwartiertje weer lekker warm in de kamer. In mijn hoogmoed dacht ik vroeger altijd dat arme mensen een kachel hadden, maar wij hadden geen kachel maar een haard. Rare gedachte eigenlijk!

De Binnensingel tijd was de tijd van de Lagere School. Tegenwoordig noemen ze dat geloof ik de Basisschool. Dat was dan de van der Schaarschool in de Wilhelminastraat. Ongeveer 1 minuut lopen van ons huis. Het hoofd van de school woonde recht tegenover ons. Dat was meneer Kalden. Toen ik in de vijfde klas zat was hij 25 jaar hoofd van de school en moesten we allemaal geld meenemen voor een cadeau. Hij had in de kamer een grote Friese staartklok hangen maar daar zaten geen sierbovenstukken op en die kreeg hij dan van de leerlingen aangeboden. Die koste toen een paar honderd gulden. Ik heb mijn plicht gedaan en ook geld meegenomen hoewel ik die man niet echt aardig vond. Het was geen darm maar ook geen schatje. Hij had 2 zoons, de jongste was wel een aardige “gozer”, maar de oudste deugde niet.

Friese staartklok

Snoepwinkeltje

Want daar deed je zo lang mee. Ik heb het een poosje geleden nog gekocht maar als ik er nu op bijt en kauw vind ik het smerig.

Op zich is zo'n schooltijd een onbezorgde tijd. Je leert er lezen en schrijven. Dat ging in die tijd nog met een kroontjespen en inkt. Je moest dan een inktlap meenemen want je knoeide nogal eens. Als je rijk was dan kocht je zo'n inktlap, maar als je arm was dan maakte je moeder er één.

Dat waren dan een stuk of vijf lapjes boven elkaar. De kleinste bovenop en met een knoop alles vastgezet.

Kroontjespen met inktlap

Elke maandagochtend moesten we een psalm of gezang opzeggen die we de week ervoor geleerd hadden. Maar pa was er op tegen dat we gezangen leerden, dus hij naar meneer Kalden. Nou dan moesten wij maar een Psalm leren. Nou als het dan maandagmorgen was en alle leerlingen hadden het gezang opgedreund dan kon ik net zo gemakkelijk het gezang als de psalm uit mijn hoofd. En misschien het gezang nog wel beter want dat had ik inmiddels 30 keer gehoord. We hadden in de klas een jongen die Sjaak Herweijer heette. Een populaire jongen. Als hij jarig was dan trakteerde hij op rollen snoep. Als enige. Geen wonder dat hij dat kon don want zijn vader had in Vlaardingen een snoepfabriek. De juffrouw en de meesters van de hele school kregen een gevulde koek. Als hij dan nog een enkele overhield verdeelde hij dat onder zijn vrienden. Maar daar hoorde ik niet bij.

In de vijfde klas hadden we een juffrouw die lid was van de dierenbescherming. Nou wij moesten allemaal vond zij ook maar jeugdlid worden. Of we allemaal geld wilden meenemen. En zowaar ik mocht van mijn moeder ook jeugdlid worden. Dus ben ik lid van de dierenbescherming geweest. Maar het zei mij niet zoveel dus toen ik van school ging heb ik het lidmaatschap weer opgezegd. Achteraf zijn mijn schooljaren vrij onbezorgd geweest. Een leuke tijd.

Er zijn nog wel enkele dingen te vertellen over die tijd, zoals over schoolreisjes, over het spelen voor en na schooltijd, maar ik wil het hier bij laten. Een volgende keer zal ik het over voorvallen hebben in en om het huis aan de Binnensingel. Daar is ook genoeg over te vertellen.

Allen de hartelijke groeten,
Johan

MIJN-BEDRIJF

Theo Snetselaar (12-01-00) is bereid gevonden een stukje te schrijven over zijn bedrijf. **Theo** handelt hoofdzakelijk in veevoerders en doet ook wat aan productierechten. Lees maar wat dit allemaal zo inhoud.

Kippenboerderij

1. Wij hebben begrepen dat je een eigen zaak hebt. Wat is dat voor een zaak en wat verkoop je zoal?
Sinds 2006 zijn wij zelfstandig actief in voornamelijk de verkoop van pluimveevoerders bestemd voor de productie van kippenvlees. Deze voeders betrekken we van veevoerfabriek Gebr. Fuite te Genemuiden. Daarnaast hebben we een handelonderneming in productierechten voor pluimvee- en varkenshouders. Dit zijn rechten waarop een agrariër dieren mag houden, een soort papieren quotum. Deze zijn vrij verhandelbaar onderling en wij proberen vraag en aanbod bij elkaar te brengen.
2. Heb je ook een winkel of een werkplaats of iets dergelijks waar wij terecht kunnen?
Het is vooral telefonische handel en daarnaast ben ik veel onderweg om afnemers van pluimveevoerders te bezoeken. We hebben een kantoor aan huis voor de administratie.
3. Sinds wanneer heb jij deze zaak?
1 juni 2006 hebben we de stoute schoenen aangetrokken.
4. Heb je ook werknemers of werk je met andere samen?
Er is één parttimermedewerkster die de administratie helemaal voor haar rekening neemt. Daarnaast heb je in de handel veel mensen waar mee wordt samengewerkt, maar geen deelnemingen in elkaars bedrijf. In de handel moet je leren delen, om te kunnen vermenigvuldigen.
5. Heb je ook een site waarop wij kunnen zien wat je zoal doet en verkoopt?
We hebben (nog) geen site. Is in ons 'kleine' wereldje niet de eerste prioriteit.
6. Heb je ook klanten binnen onze familie en kunnen wij in deze iets voor je betekenen?
Ik heb geen klanten en gezien de achtergrond van onze familie Van der Slikke ben ik bang dat ik het wat betreft onze handel niet daarvan moet hebben

Varkenshouderij

7. Wat zijn je toekomstplannen?
Zakelijk gezien willen we continuïteit voor ons bedrijf, zonder hele grote stappen. Wat de toekomst brengt voor onze kinderen binnen het bedrijf is uiteraard nog hoogst onzeker. Wel hebben we nog een plan om zelf op een pluimveebedrijf te gaan “deeltijdboeren”.
8. Heb je bezwaren als wij een link op de familievanderslikke.nl site zetten?
Geen bezwaar, maar niet echt functioneel. Tevens zal het niet meevallen omdat we geen site hebben.

Vriendelijke groeten uit Ederveen,
Theo en Margreet Snetselaar – Van der Slikke.

Theo, ook jij hartelijk bedankt voor je bijdrage. Jammer voor jou dat wij geen kippenboeren of varkenshouders in de familie hebben. Wellicht zou je dan een paar klanten er bij hebben gekregen.

OMA'S LEVENSBESCHRIJVING VAN 1973.

Dan gaan wij nu verder met **Oma's Levensbeschrijving van 1973.**

17. Bestraffingen

Zoals gezegd, ik wilde het met Jezus doen en werd net als Jeschurun die ook vet werd en achteruit sloeg. Dat werd mijn beeld ook en daar kwam nog bij: *“Ben Ik, een Vader, waar is Mijn eer? En ben Ik een Heere, waar is Mijn vreze? Ook ging in mij werken dat ik vervreemd was van het Burgerschap Israels en geen hoop had en zonder God in de wereld was.*

Ds. G. van de Breevaart

Inmiddels waren wij door allerlei omwegen voor het eerst bij ds. Breevaart terecht gekomen in een gebouwtje aan de Vriendenlaan te Rotterdam. Hij preekte toen uit 2 Korinte 9 vers 4:

“Weet gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat één de prijs ontvangt. Loopt alzo, dat gij die moogt verkrijgen”.

De dominee zei dat wij niet uit Jezus zijn gevallen maar uit God! Wij staan bij God in de schuld en daar moeten wij teruggebracht worden. O, o mijn nageslacht. Waar blijft deze leer vandaag aan de dag. Iedereen heeft het maar over Jezus. Maar, Die moet de schuld van ons over nemen met medeweten van onszelf. Anders kunnen wij **niet** voor God bestaan.

Wij zijn een gans zeer bittere gal en een samenknoping van ongerechtigheid. *“Uit u geen vrucht meer in de eeuwigheid”*.

Nu nog iets over die loopbaan. Als die hardlopers over die renbaan hardliepen, dan gooiden het publiek goudstukken op die loopbaan. De hardlopers bukte dan om ze op te rapen, begrijpelijk, maar de anderen vlogen hen wel voorbij en zij misten de prijs.

In die tijd kwamen wij ook bij ds. Hofman in Schiedam. Die preekte op een keer uit Hosea 6 vers 4, 5 en 6.

“Wat zal Ik u doen, o Eframï! Wat zal ik u doen, o Juda! Dewijl uw zaligheid is als een morgenwolk, en als een vroegkomende dauw, die henengaat”. Daarom heb ik hen behouwen door de profeten; Ik heb ze gedood door de redenen Mijns mond; en uw oordelen zullen voortkomen aan het licht. Want Ik heb lust tot weldadigheid, en niet tot offer; en tot kennis Gods, meer dan tot brandofferen”.

O, de smart die daarin open kwam, zonder God in de wereld, en dat ging door tot de verdeling van der ziel en des samenvoegselen en des mergs. Degene die nooit een kind hebben gekregen, kunnen ook niet meepraten over de weeën die daarbij behoren.

Ds. H. Hofman

Zo ook in dit pad, ook dan ontstaan er barensweeën. Er werd toen eens gepreikt uit Ezechiël 21 vers 26 en 27:

“Alzo zegt de Heere HEERE, doe dien hoed weg, en hef dien kroon af, deze zal dezelfde niet wezen; Ik zal verhogen dien, die nederig is, en vernederen dien, die hoog is. Ik zal die kroon omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd stellen; ja, zij zal niet zijn, totdat hij kome, die daartoe recht heeft, en dien ik dat geven zal.”

Dan komen wij naakt voor God te staan en hebben we geen bedeksels meer. Dan kunnen wij die zaligheid alleen maar krijgen. Alles valt dan van ons af en hebben wij geen bestaan meer voor God. Niet en dan ook niets hebben wij dan over om van te leven. Honger en nog een honger naar dien Gerechtigheid, Die red alleen van de dood. Ik heb toen vaak moeten denken aan die mensen in de oorlog, die er op uittrokken om eten te bemachtigen. Nu, dat heb ik ook gedaan. Dan hier en dan daar naar de kerk.

Na deze moeilijke periode van ellende volgde gelukkig een periode van verlossing met daarbij behorend dankbaarheid. Dit kunnen jullie in D.V. de volgende nieuwsbrief lezen.

OP ZENDINGREIS

Van **Petra van der Slikke- Eikelboom (05-02-00)** hebben wij eveneens een mail ontvangen. In deze mail schrijft zij een stukje over haar man **Alexander** die enkele weken naar Guinee-Conakry is geweest om daar wat onderhoud te plegen aan auto's op een post van de Zending Gereformeerde Gemeenten.

Conakry is de hoofdstad van de republiek Guinee, een land in midden Afrika. Deze stad ligt aan de Atlantische oceaan en heeft een haven. In Guinee, het vroegere Frans Guinee, wonen circa twee miljoen mensen.

Geachte familie,

Ik heb ook eens iets te melden, wat naar mijn idee de moeite waard is voor de Slikkertjes-Nieuwsbrief.

Guinee

Mijn man, Alexander van der Slikke, is momenteel voor twee weken naar Guinee-Conakry. Hij is daar bij de post van de Zending Gereformeerde Gemeenten, die daar nauw samenwerken met de Amerikaanse zendingsorganisatie New Tribe Mission.

Hij is daar samen met nog iemand uit onze kerk en nog een aantal anderen om onderhoud te plegen aan de auto's van de zendingsmedewerkers en andere hulpverleners.

De auto's die daar rijden zijn vaak in zeer slechte staat en krijgen nooit onderhoud. Nu hebben zij koffers met auto onderdelen meegenomen en zijn ze daar de auto's aan het repareren. Hij heeft dit werk al eerder mogen doen.

Zo'n anderhalf jaar geleden is Alexander er ook geweest. Toen was het er 43° Celsius, nu is het 'koud' voor hun begrippen. Rond het middaguur is het zo'n 32° Celsius. 's Morgens is de temperatuur nog lekker, maar 's middags is het echt warm. Maar zoals gezegd, voor Afrikaanse begrippen is het echter 'koud'...

Ik heb weinig contact met hem. Bellen lukt maar heel af en toe, omdat de ontvangst daar erg slecht is. Gelukkig hebben we internet en kunnen we elkaar dus wel op de hoogte houden via mail. En heel soms kunnen we via skype chatten met elkaar. Echt praten lukt niet vanwege de slechte ontvangst, maar nu 'praten' we via korte berichtjes op het scherm.

Wij vinden het heerlijk om dit werk te mogen doen in Gods Koninkrijk! De mensen zijn enorm dankbaar voor alles wat zij krijgen uit Gods Hand. Goed om te beseffen dat wij het hier nog steeds zo onmetelijk goed hebben. Ondanks de economische crisis...

Markt in Conakry

Ik vond het leuk om dit aan jullie te vertellen.

Met een hartelijke groet van
Petra van der Slikke

JARIGE VAN DE MAAND

Namens **Rilona van der Slikke (12-12-01)**, “**de Jarige van der maand oktober**” kregen wij de volgende mail.

Rilona van der Slikke

Geliefde familie,

We willen de familie heel hartelijk bedanken voor alle kaarten die we gehad hebben.

Rilona is heel erg verwend, want bij sommige kaarten zat zelfs geld. Zij voelden zich rijker dan haar pappa en mamma.

We voelden ons heel erg dankbaar dat er zoveel aan haar gedacht werd.

De hartelijke groeten van Coby,
en een blijde Rilona.

Ook van “**de Jarige van de maand december**” hebben wij een dankbetuiging ontvangen.

Hallo allemaal,

Zo... waren dat een berg (e)kaarten zeg, wel 29! Echt leuk.

En in sommige kaarten zaten zelfs(briefjes)centen!

Nou die gingen natuurlijk per direct m'n spaarpot in, dat snappen jullie wel! Ik spaar voor playmobil, dus dat komt helemaal goed.

M'n verjaardag is door al die kaarten nog vrolijker en leuker geworden. Iedereen hartelijk bedankt!

Groetjes van Rhonda van den Berg

Rhonda

Dan komen wij nu aan “**de Jarige van de maand januari 2012**”. Voor deze maand hebben wij geen enkele melding ontvangen. Helaas, want nu moeten wij zelf op zoek gaan. En jullie hebben een mooie kans voorbij laten gaan. Enfin, wij zijn er uitgekomen.

“**De Jarige van de maand januari 2012**” is geworden:

Matthé Vuijk (06-10-02)

Matthé is het tweede zontje van **Arjan en Coby Vuijk- van Egmond**. **Matthé** en is geboren op 30 januari 2006 en hij wordt dus vijf jaar. Een hele leuke leeftijd om veel kaarten te ontvangen. Jammer dat wij geen fotootje van **Matthé** hebben, maar wie weet krijgen wij die eerdaags nog naar ons toegemaid.

Matthé, alvast van harte gefeliciteerd met je vijfde verjaardag. Een hand vol. Wij hopen dat je een fijne dag mag hebben en hééééééél véééééél kaarten mag ontvangen.

Matthé woont nog steeds bij zijn ouders. Zij adres is:

Matthé Vuijk;
Koninginneweg 50;
3262 JC OUD-BEIJERLAND.
e-mail adres: Arjan.vuijk@planet.nl

TENSLOTTE

Er is weer een jaar om. Ook dit jaar mochten wij weer twaalf maal een nieuwsbrief uitbrengen. Wij hopen dat jullie ze allemaal met genoeg hebben gelezen. Iedereen hartelijk bedankt die een bijdrage heeft geleverd. Wij hopen van ganser harte dat jullie allemaal weer spontaan meedoen in het komende jaar. Want zonder jullie bijdrages stelt de nieuwsbrief niet zo veel voor. Nogmaals allen

Gezegende kerstdagen

een goede jaarwisseling en

een voorspoedig 2012

Allen de hartelijke groeten van:
(Ome) Maarten en (tante) Sophia